ZAMAN 4 HAZİRAN 2005 CUMARTESİ SAYI: 130 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR www.zaman.com.tr/ailem

ailem

KOLOMBİYA'DAN İSTANBUL'A

BİR HİDAYET ÖYKÜSÜ

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

4 HAZİRAN 2005 CUMARTESİ SAYI: 130

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak Fotoğrafı	İsa Şimşek
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibi Temsilcisi	Yakup Akalın
Reklam Koordinatörü	Yakup Şimşek
Yayın Türü	Yaygın Süreli

Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21. 34196 Yenibosna-İstanbul Tel: 0212 639 34 50 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://www.zaman.com.tr/ailem
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Piknikler muhabbeti artırıyor

Eşi ‘hafta sonu arkadaşlarla pikniğe gidiyoruz’ dediğinde, Fatma Hanım’ın tepkisi beklenildiği gibi olumlu olmadı. “Tanımadığım insanlarla pikniğe gidemem.” dedi. Ziya Bey, o hafta sonu için hanımını zor ikna etti. Baharın gelmesiyle birlikte her yer yemyeşildi ve onların bu sene ilk piknikleri olacaktı. Çocuklar heyecanlıydı. 5 arkadaşın aileleriyle gittikleri piknik çok güzel geçmişti. Sadece selamlaştıkları iki arkadaşıyla samimiyeti daha da artmıştı Ziya Bey’in. Fatma Hanım ise diğer hanımlarla ilk defa tanışmıştı.

Muhabbet ve dostluklar sıcak ve güler yüzlü ilişkilerle artar. Bu dostluklara kırlarda açan çiçekler, mis gibi kokan çamlar yardım eder. Ufku açık alanlarda temiz havayı soluklamak insana enerji katar. Oturduğunuz toprakta, uzandığınız çimlerde farklı bir hayatın sürdüğünü görürsünüz. Bir yanda karıncaların koşuşturması, diğer yanda envâi çeşit bitkinin filiz vermesi vardır. Esen yelde bile farklı bir anlam yüklüdür. Ağaç hışırtıları, yakıcı güneşin ışıkları sizi başka bir aleme doğru çeker. Akşam eve döndüğünüzde yorgunluğun yanında ufkunuzu da düşüncelerinizi de zorlayan bir şeyleri alarak gelirsiniz piknikten. 3-5 saatinizi paylaştığınız insanlarla muhabbetiniz artmış, duygular arasında köprüler kurulmuştur artık. Ziyaret etmeye bir türlü fırsat bulamadığınız arkadaşlarınızın hanımlarıyla tanışma fırsatı bulmuş, onların sıcak sohbetlerine şahit olmuşsunuzdur.

Piknikler insanların birbirlerini tanıma fırsatı verir. Dostlukları pekiştirir. Arzu ve iştiyakı artırır. Aynı yöne gitmenin zevkini tattırır. Ama pikniklerde çok önemli bir noktayı unutmamak gerekir; o da piknikler sadece yemek içmek, eğlenmek, gezip-tozmak için yapılmamalıdır. Mangalda pişen leziz yiyecekler yenirken, tefekkür de unutulmamalıdır. Çayıra serilmiş kilimlerin üzerinde Bizi Bu Dünyaya Getiren’i (cc) ve O’nun Resulü’nü (sas) anlatan şeyleri hatırlamak gerekir. Belki çocuklara anlatılacak tabiatla ilgili ufak bilgiler, onların bizi yaratanı anlamalarını kolaşlaştıracaktır.

Fatma Hanım o gün piknikten birçok kazançla döndü. Dört yeni arkadaş edinmişti. Onlarla buluşmak için gün bile kararlaştırmışlardı. Piknikte duyduğu yeni şeyler ona mutluluk vermişti. Tanıştığı arkadaşların ilgisi, samimiyeti güzel duygularını pekiştirmişti. Yeni şeylere karşı iştiyakı artmıştı.

Ufkumuzu açacak, ruhumuzu ve bedenimizi dinlendirecek piknikler bizi bekliyor dostlar...

Haftaya Elif-Ba’lı bir Ailem var

Nereye bastığını ve nereye yöneldiğini bilmeli insan. Her daim karamsarlıkla boğuşan bizlere nefes verecek şeyler olmalı değil mi? Yitip giden iç enerjimize, bizleri ruhsuzluğa iten inanç eksikliğine dur demeli, ışığa bir kapı aramalıyız. İşte o kapı Kur’an’ın tâ kendisi. Hidayet, mutluluk, sevinç, Yaradan’a sığınmak en güzel şey. O kapının kolunu çevirecek bir yol; Elif-Ba, önümüzdeki hafta Ailem’de genişçe yer alacak. 80 sayfalık Elif-Ba sayısı günlerdir süren çalışmalar sonunda milyonlarca insana ulaşmak üzere hazırlandı ve heyecanla sizleri bekliyor.

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

KISA KISA

اَلرِّفْقُ فِي الْمَعِيشَةِ خَيْرٌ مِنْ بَعْضِ التِّجَارَةِ

Er-rıfku fî'l-maîşeti hayrun min ba'dı't-ticâreti

Geçimde tutumluluk, bir kısım ticaretten daha hayırlıdır. (Beyhakî, Şuabu'l-İmân, V/252)

Ne kadar fedakârız?

Akabe biatları sırasında biata gelen Medinelilere hitaben, biat etmeden önce, daha Müslüman olmamış olan Hz. Abbas, (Efendimiz'in amcasıdır ve daha sonra Müslüman olmuştur) "Ey Medineliler O'na biat etmekle Bizans'ı, Sasani'yi ve kendi kabilelerinizi karşınıza alıyorsunuz, O'nu canınız gibi korumaya, mallarınızı O'nun uğrunda seve seve vermeye 'evet' diyorsunuz. Neye evet dediğinizi düşünün, öyle kara verin." demişti.

Medineliler, Efendimiz'e, "Evet dersek kazancımız ne olur?" diye sorduklarında Kâinatın Efendisi, "Ahirette kurtulursunuz, ben size dünyada bir şey veremem." buyurmuşlardı. Daha sonra da orada bulunan bütün Medineliler, Efendimiz'e gönülden "evet" diyerek biat ettiler. Biat eden müminler, iman etmenin gerektirdiği yükümlülüğü yerine getirdiler ve iman etmenin getireceği ebedi mutluluğu kazandılar. Sahabe, İslamiyet'i bilerek ve isteyerek kabul etmiş ve sonradan dinleri uğruna canından ve malından fedakârlık yapmıştır. Fakat tarih şahittir ki hiçbir sahabe yaptığı fedakârlık, kaybettiği evlat veya mal yüzünden asla şikayette bulunmamıştır. Zira onlar bu yola bilerek ve isteyerek girmişlerdir.

Kabirleri ziyaret edelim

Kabir ziyaretinin pek çok faydası vardır:

- İnsana ölümü ve ahireti hatırlatır ve ahireti için ibret almayı sağlar. (Müslim, Cenâiz, 108)
- İnsanı zühd ve takvaya yöneltir. Aşırı dünya hırsını ve haram işlemeyi engeller. Kişiyi iyilik yapmaya yöneltir. (İbn Mâce, Cenâiz, 47)
- Salih kişilerin kabirlerini, özellikle Hz. Peygamber'in kabrini ziyaret, ruhlara ferahlık sağlar ve yüce duyguların oluşmasına yardım eder. Hz. Peygamber'in ve Allah'ın veli kullarının kabirlerini ziyaret için yolculuğa çıkmak menduptur. Bir hadis-i şerifte; "Kim, beni öldükten sonra ziyaret ederse, sanki hayatımda iken ziyaret etmiş gibi olur." buyurulmuştur. (et-Tâc, 2/ 190)
- Ziyaret; insanın geçmişi, dinî mirası ve tarihi ile bağlarının güçlenmesine yardımcı olur.

FOTOĞRAF: AP

TEFEKKÜRDE nerelerdeyiz?

Yaratılmışların en şereflisi olan insan, Rabb'imizin beyanları içinde ahsen-i takvim sırrına erip meleklerden daha üst seviyelere çıkabileceği gibi zalimlerin en zalimi olarak da esfel-i safilin derekesine düşebilir.

Ahsen-i takvim, iman sırrı ile kendini gösterir ve tefekkürle gerçek manasını bulur. İnsanın imanını kemale erdiren ve tahkiki imana dönüştüren en büyük âmil tefekkürdür. Bu sebeple Kur'an'da ve hadislerde üzerinde sıkça durulan meselelerin başında tefekkür gelir. Kur'an'da Rabb'imiz: 'Hiç düşünmez misiniz?', 'Hiç akletmez misiniz?', 'Görmez misiniz?' 'Ayetlerimizde düşünenler için çok ibretler vardır' gibi birçok ayette bizi ısrarla düşünmeye sevk ediyor ve bilmemizi istiyor ki, 'Allah'tan ancak ilim sahipleri korkar'. Peygamberimiz ise bir hadisinde, "Bir saat tefekkür bir sene nafile ibadetten daha hayırlıdır." diyerek tefekkürün önemine dikkat çekiyor.

Kur'an'ın dilinden kainat kitabını gerçek manada okuyabilirsek, hayatımız gerçek anlamını bulacak ve yaratılmışların en şereflisi unvanına layık olabileceğiz. Bunun için de kâinat ve içinde gelişen bütün olaylara günlük işlerin ve sıkıntıların içinden sıyrılıp ayetlerin ve hadislerin ışığında sorulara cevap arayalım. Emin olun ki tefekkür ufkumuz arttıkça içe ve dışa doğru yaşamımız yeni bir anlam kazanacak.

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقَسْوَةِ وَالْغَفْلَةِ وَالْعَيْلَةِ وَالذِّلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ

Allâhumme innî eûzü bike mine'l-kasveti ve'l-ğafleti ve'l-ayleti ve'z-zilleti ve'l-meskeneti

Allah'ım! Kalp katılığından, gafletten, fakirlikten, zilletten ve miskinlikten Sana sığınırım.

Tövbe dualarının seyyidi

Seyyidü'l-İstiğfar Duası için Efendimiz (sas) şöyle buyuruyor:

"İstiğfar dualarının en değerli ve en üstünü şöyle demendir: 'Allâhümme ente Rabbî, lâ ilâhe illâ ente **h**alaktenî ve ene abdüke ve ene alâ ahdike ve va'dike mesteta'tü, eûzü bike min şerri mâ sana'tü, ebûü leke bi ni'metike aleyye ve ebûü bi zenbî feğ'firlî fe innehû lâ yağfiru'z-zünûbe illâ ente." Anlamı: "Allah'ım! Sen benim Rabb'imsin! Sen'den başka hiçbir ilâh yoktur. Beni Sen yarattın. Ben Sen'in kulunum; gücüm yettiği kadarıyla Sen'in akdin ve vaadin üzere bulunuyorum. Yaptığım fenalıkların şerrinden Sana sığınırım. Bana verdiğin üzerimde olan nimetlerini itiraf ederim, günahımı da itiraf ederim. Beni bağışla; çünkü Sen'den başka hiçbir kimse günahları mağfiret edemez."

Efendimiz (sas) daha sonra şunları ekledi: "Kim bunları inanarak sabahleyin söyler de akşam olmadan ölürse, o kişi cennet ehlindendir. Yine kim bunları inanarak geceleyin söyler de sabaha ulaşamadan vefat ederse cennet ehlindendir." (Buhârî, Deavât 2)

Kur'an'dan kaç ayet biliyoruz?

Kur'an-ı Kerim'den ezbere kaç tane sûre ve ayet biliyoruz? Belki 5 belki de 10. Ama buna karşılık hayatta fazla değeri olmayan birçok bilgi kazınmış şekilde, hiç çıkmıyor hafızamızdan. Yıllardır yaşıyoruz, halbuki her yıl Kur'an'dan bir sûre bile ezberlemiş olsaydık, onlarca sûre ezberimizde olurdu herhalde. Peygamber Efendimiz (sas) çarpıcı bir şekilde bizi uyarıyor aslında bu konuda: "Sizin en hayırlınız Kur'an'ı öğrenen ve öğreteninizdir." Bu konuda çok az gayret sarf ettiğimiz ortada; ama bu, bundan sonra yapmayacağımız anlamına gelmemeli. Düşünsenize, Allah ve Resulü'nün huzuruna Yüce Kitabımız'dan birkaç kısa sûre bilerek çıkıyoruz, namazlarımızda hep aynı sûreleri tekrar ediyoruz. Ne acı!.. Vakit henüz geçmemiş, öğreneceğimiz pek çok sûre mutlaka vardır. Efendimiz'in (sas) müjdesini de hatırımıza getirerek Kur'an'dan ezberimizi önce kısa sûreleri ezberleyerek, daha sonra da kolayımıza gelen ayetler üzerinde çalışarak artırabiliriz.

FOTOĞRAF: REUTERS

Devlet malına hassasiyet

Muaz İbn Cebel (ra), bir gün borçlanmıştı. Alacaklılar tarafından sıkıştırıldığında, iki büklüm Efendimiz'in (sas) huzuruna geldi. Bir tarla veya bahçesinden başka da herhangi bir mala sahip olmadığını söyledi. Resûlullah (sas), alacaklıları çağırdı ve, "Borcunuzu tenzil etmenizi istiyorum. Mehil veriniz ve alacağınızın bir kısmını alıp Muaz'ı bağışlayınız." isteğinde bulundu. Onların, son kuruşuna kadar vazgeçmeyeceklerini söylemeleri karşısında Efendimiz (sas), çaresiz Hz. Muaz'ın elinde tarla veya bahçe cinsinden ne varsa satmasını ve böylelikle borçlarını ödemesini söyledi (İbn Esîr, Üsdü'l-Gâbe, 4/419). Hz. Muaz'ın damı, tarlası da satılınca elinde bir şeyi kalmamıştı. Rasûlü Ekrem (sas), "Allah sana bir kapı açar." buyurdu. Aradan az bir zaman geçti. Allah Rasûlü (sas), Muaz'ı Yemen'e vali tayin etti. Yemen'e gidecek, onlara dini öğretip talimde bulunacak, namazlarını kıldırıp zekatlarına nezaret edecekti. Hz. Muaz, Efendimiz'in verdiği vazifeleri yapmanın yanında, ticaret de yaptı ve kısa zaman içinde mal-mülk sahibi oldu. Medine'ye döndüğü zaman, Fahr-i Kainat Efendimiz (sas) vefat etmişti.

Hz. Ömer, Hz. Ebu Bekir'in kapısına giderek Hz. Muaz'ın orada mal-mülk elde edindiğini; ancak bunların, halktan toplananlarla karışabileceğini ve en azından orada bulunduğu sürede kazanmış olmasının, zihinlerde farklı şeyler çağrıştıracağını ileri sürerek, ana sermayesinin devlete ait olduğunu ve elinden alınması gerektiğini söyledi. İnce ve rakik insan Hz. Ebu Bekir, "Ben Rasûlullah'ın vali tayin ettiği birisini müşkil duruma düşürmek istemem." cevabını verdi. Hz. Ömer (ra), Hz. Muaz'a endişelerini dile getirdi: "Sen, Yemen'e giderken beş kuruş paran yoktu. Ama dönerken bir servetle döndün. Bana kalırsa bunları Beytülmâl'e iade etmen lazım." Hz. Muaz ise bunları kendisinin kazandığını ve mülkü olarak kullanmakta mahzur görmediğini söylüyordu. Ertesi gün, Hz. Ömer'in evinin kapısı çalındı. Gelen Muaz'dı. Yaklaştı ve "Ya Ömer! Sen haklıymışsın. Bu gece bir rüya gördüm. Sel akıyordu. Beni de içine atmışlardı, gidiyordum. Kenardan sen, elini uzattın ve beni dışarı çıkardın. Anladım ki, alınteri ile kazanmış olsam bile bu paralar beni baş aşağı götürecek. Sen haklıymışsın." dedi.

Ayakları ve bir eli tutmayan Hatice Tatlısu, gönlündeki temiz imanı ve tevekkülü ile hayata bağlanıyor. Hatice Hanım, bin bir gayretle ürettiği elişlerinden gelen geliri hayır işlerinde kullanıyor.

■ **YAHYA ÖYLEK/AHLAT**

Hatice Hanım "engel" tanımıyor

Hatice Tatlısu 40 yaşında. 15 yaşından bu yana ayakları tutmadığı için yerinden kalkamıyor, bu arada bir eli de tutmuyor. Ama o bütün bunları Rabb'imizin (cc) bir imtihanı olarak düşünüyor ve bu sınavı başarı ile tamamlamak için gayret sarf ediyor.

Birçok insanın hayata küsüp içine kapanacağı bu "engelli"lik hali Hatice Hanım için engel teşkil etmiyor. Çalışıyor, üretiyor ve el emeği-göz nuru işlerinden elde ettiği gelirle muhtaç durumdaki insanlara yardım etmeye çalışıyor.

Bitlis'in Ahlat ilçesinde yaşayan Hatice Hanımlar yedi kardeş. 2 kardeşi daha kendisi gibi kas hastası. 15 yaşından beri kendisini büyük ölçüde etkisi altına alan hastalığına çare bulunamamasına rağmen o hiçbir şekilde ümitsizliğe kapılmamış. 20 yıldır dikiş-nakış makinesinin başında çeyiz işleri yapıp çevresindeki insanlara yardımcı oluyor. Kendi durumunda olan birçok insan ne yapacağını bilemez halde ümitsizliğe düşebilirken o, imanından aldığı güçle hayata sımsıkı sarılarak, hiçbir zaman karamsarlığa kapılmamış. Hatice Hanım, "Bana verilen hastalığı Rabb'imin bir hediyesi olarak görüyorum. Belki sağlam olurdum; ama yaptığım işler O'nun (cc) rızasına uygun olmayabilirdi. Yaptığım işleri sadece Allah rızası için yapınca yorgunluk hissetmiyorum." diyor. 8 ay önce Ahlat'ta fakir öğrenciler yararına kermes açılması için gecesini gündüzüne katarak çalışmış:

"Kermes fikri ortaya atılınca ben de en az günde 4 saat çalışarak birçok elişi yaptım. Normal zamanlarda 1 saat çalışıp yorgunluk hissederken, kermes için 4 saat çalışmaya başladım; ama hiç yorgunluk hissetmedim. Kermes için çalışınca rahatlıyordum. Belki sırf Allah rızası için çalıştığım için. Daha önce yaptığım işler tanıdığım insanlar içindi; ama kermese yaptığım işlerin hiç tanımadığım fakir öğrencilere gittiğini bilmem beni ayrıca motive etti. Bundan büyük bir zevk aldım."

Tatlısu, hayata tutunmasında ve üretken oluşunda ailesinin ve yengelerinin çok emeğinin olduğunu söyleyerek, "Allah razı olsun." diyor.

"Sağlıklı insanların şikayetlerini anlamlı bulmuyorum. Hayırlı işler yapınca sanki elimde hiç problem yokmuş gibi geliyor bana."

Yaptığı işlerle Ahlatlı bayanların gönlünü fetheden Hatice Tatlısu, herkes tarafından 'Hatice Abla' olarak anılıyor. Ahlatlı bayanların Hatice Ablası, 8 ay boyunca yaptığı elişlerinin kermeste yok sattığı haberini alınca daha çok mutlu oluyor. Evinde; ama aklı hep kermeste. "Sık sık abilerini arayıp kermes nasıl gidiyor, ilgi var mı?" diye sormadan edemiyor. Allah, Hatice Tatlısu'nun bazı azalarını almış; ama o, diğer azalarının şükrünü eda etmekle meşgul. Tatlısu'nun düşünceleri ve hayalleri Ahlat'la sınırlı kalmıyor. Onun düşünceleri ve hayalleri okyanus ötesini geçmiş çoktan. Tatlısu, şimdi de tsunami felaketinin yaşandığı Güneydoğu Asya ülkelerindeki insanlara nasıl yardım edebileceğini düşünüyor. Yüksek gönüllü insanların hayalleri de büyük olurmuş, Hatice Tatlısu da kendine yakışanı yapıyor, binlerce kilometre ötedeki insanları her gece düşünüyor ve duasını eksik etmiyor. Tatlısu, kendi durumunda olan insanlara ümitsizliğe düşmemeleri konusunda tavsiyelerde bulunarak, Allah'tan geleni baş-göz üstüne deyip kabullenmek gerektiğini dile getiriyor. Tatlısu, bu imtihanı başarı ile geçmek gerektiğini ifade ediyor.

Sağlıklı insanların hayatlarından şikayetlerinin gücüne gittiğini belirten Tatlısu, "Kendi halime bakıyorum onların sağlıklı haline bakıyorum. Şikayetlerini anlamlı bulamıyorum. Allah ayaklarımı almış. Ellerimi de tam kullanamıyorum. Ama Rabbim göz vermiş, bir elim tutuyor ve en büyüğü akıl vermiş. Ya bunları da esirgeseydi. Bu azalarımın şükrünü eda edince Allah'ın yardımını hissediyorum. Hayırlı işler yapınca sanki elimde hiç problem yokmuş gibi geliyor bana." diyerek hayata bağlanmanın sırrını ortaya koyuyor.

'10 yaşından beri her gün Kur'an okurum'

Ayağa hiç kalkamayan Tatlısu, odanın içinde ancak yerde sürünerek bir yere gidebiliyor. O ayağının varlığını dahi hissedemiyor; ama ibadetinden asla taviz vermiyor. Her gün mutlaka Kur'an-ı Kerim okuyor. 10 yaşında öğrendiği Kur'an'ını hiç yanından ayırmayan Tatlısu, çevresindeki insanlara da Kur'an öğretiyor ve Ramazan mukabelelerinde aynı anda 20 Kur'an'ın birlikte okunduğunu söylüyor.

Babası İdris Bey, annesi Necibe Hanım ve abisi Ömer, onun dini vecibelerini yerine getirmesinden dolayı çok mutlu. Melikşah Yurdu'nun düzenlediği kermesin hazırlıklarıyla tüm aile üzerinde ayrı bir heyecan dalgası estiğini söylüyorlar. Yurt Müdürü Yavuz Kotan ise Hatice Hanım'ın Ahlatlıların gönlünü fethettiğini söylüyor.

Yasemin Yalçın Aktosun
Danışman psikolog y.aktosun@zaman.com.tr

Mektup adresi: Çobançeşme Mah.
Kalender Sk. No: 21 Y.Bosna/İstanbul

Tırnak yeme

Çocuğun tırnak yemekten vazgeçmesi için baskı ve zor kullanma yerine dikkatini dağıtma, iş verme yolunu tercih edebiliriz.

Tırnak yeme davranışı genellikle içte yaşanan bir gerilimin dışa yansıması olarak kendini gösterir. Kimi zaman da bir çocuğun çevresindeki herhangi bir bireyi modellemesi ile ortaya çıkabilir. Bu davranışın 3-4 yaşlarından önce görülmediği, görülse bile kısa süreli olarak bir yetişkini taklit şeklinde görülebileceği ve sorun kapsamında ele alınmadığı söylenebilir. Bir davranış bozukluğu olarak tırnak yeme davranışı 3-4 yaşlarından sonra görülür. Konunun başında da vurguladığım gibi ana neden strestir. Çocuklar için stres kaynakları çok farklı olabilir. Kardeş kıskançlığı, aşırı otoriter, titiz, mükemmeliyetçi veya baskıcı ebeveyn tutumları, ayrılık, vefat gibi çocuğu yıpratıcı süreçler strese ve dolayısıyla da tırnak yeme davranışına neden olabilir. Bunun dışında çeşitli okul veya arkadaş sorunları, ders kaynaklı sorunlar da bu davranışa neden olabilmektedir. Bütün bu sorunların neticesinde tırnağını yiyen çocuk tırnak yemeyi bir rahatlama kaynağı olarak bilinçaltına işler. Bu sebeple bu sorunla karşı karşıya olan ebeveynler öncelikle davranışa sebebiyet veren durumu saptamalıdırlar. Bunun dışında çocuğa birtakım uğraşların bulunması ve genel anlamda gerginlikten uzaklaşarak mutlu olduğu ortamların artırılması tedavi sürecini kolaylaştırır. Tedavi süreci için, ebeveyn bu davranışın çocuğun sağlığına zarar vereceğini hatırlatarak işe başlayabilir. Fakat bu hatırlatmanın sık yapılmaması 1-2 defa ile sınırlı kalması önemlidir.Bütün bunların dışında tırnağını yiyen çocuğu bu davranışından gerçekten vazgeçirmek için direkt uyarılara son verilmesi gerekir. Şöyle ki; "tırnağını yeme", "çek elini ağzından", "eller ..." gibi direkt uyarılar davranışı artırır. Ebeveyn bu uyarılarla fark etmeden, tırnak yeme davranışını çocuğun beynine yerleştirir. Çünkü kulak aracılığı ile duyulanı beyne yerleşir. Kavram olarak tırnak yeme davranışı bilinçaltına yerleştiği için de; çocuk daldığı, sıkıldığı veya herhangi bir işle uğraşmadığı ilk fırsatta beyin çocuğa tırnak yeme davranışını hatırlatır, çocuk tırnaklarını yemeye başlar. Yapılması gereken çocuğunuz tırnaklarını yerken gördüğünüz an dikkatini dağıtmaktır. TV'nin sesini açar mısın? Bir bardak su getirir misin? gibi cümlecikler çocuğun dikkatini dağıtacaktır. Tırnak yeme kavramını unutturuncaya, bir başka ifade ile bilinçaltından silinceye kadar dikkat dağıtma çalışmaları yapabilirsiniz.

Bu şekilde sorunun önüne geçemiyorsanız veya tırnak yeme davranışına kaynaklık eden durumu saptayamadıysanız bir uzmandan yardım alabilirsiniz.

Salih Yusufoğlu
s.yusufoglu@zaman.com.tr

Mektup adresi: Ailem Dergisi (Salih Yusufoğlu) Çobançeşme Mah. Kalender Sk. No: 21 34196 Y.Bosna/İST.

Yeni bir kampanyaya başlıyoruz...

Bir Teklif köşemizde yeni bir kampanyanın başlangıcını yapıyoruz bugün. Annemizden, babamızdan, çocuğumuzdan, eşimizden ve canlı cansız birçok varlıktan 'neler öğrendiğimizi' hatırlayacağız. Bu hafta ilk yazımızla başlıyoruz konumuza ve mektuplarınızı bekliyoruz.

Önemli not: Sevgili okurlarımız; mektuplarınızın yayınlanması için, lütfen bizlere baskı oluşturacak ifadeler kullanmazsanız seviniriz. Mektuplarınızın Ailem ekibi tarafından titizlikle seçildiğinden emin olabilirsiniz...

Babamdan neler öğrendim?

Ben babamı küçük yaşlarda kaybettim. Henüz, 16 yaşındaydım babamın ötelere yolculuğa çıktığı zaman. Babam, mahallemizdeki camimizin dernek başkanıydı ve şimdilerde şirin bir mahalle camisi olan bu mabedin, temelinden kubbesine kadar emeği geçmiştir. Ve ben babam sayesinde, hep imam evinde, cami içinde, kubbeler üzerinde, mahfillerde dolaştım çocukluğumda…

İlk gençlik yıllarımda imam hatip lisesine devam ederken, yine babamın vesilesiyle, camimizdeki imam eksikliğinden dolayı da hep mihrapta, minberde buldum kendimi. Namaz kıldıracak yetkin kimsenin olmadığı zamanlarda aylarca, hem müezzinlik hem imam-hatiplik yaptım. Babam, beni sabah namazına kaldırır, ezanı okutur, namazı kıldırtır, namazdan sonra da tesbihat yaptırır ve sonra beraberce camii'nin hemen karşısındaki evimize dönerdik. Okul çıkışlarında ise akşam ve yatsı namazlarına geç kalmamam konusunda beni defalarca uyarırdı. Yatsı namazından sonra da çeşitli sohbetler yapmamı isterdi benden. Ve babamın bana olan güvenini boşa çıkarmamak için sabah namazında okuyacağım sûreleri akşamdan beynime nakşeder, yapacağım sohbetin konularını defalarca okurdum.

Rahmetli babam, 1991 yılının Kurban Bayramı arifesinde, çok sevdiği camisinde kalp krizi geçirerek bu hayata gözlerini yumdu… Yani o yıl biz sevgili babamızı kurban etmiştik Yüce Rabbimize, kınalı koçlarımızın yanında…

Rahmetli babacığım! Eğer sen beni, o ruhani ortamlarda sürekli tutmasaydın ve bana, Allah'ı, Peygamber'i, Kur'an'ı sevdirmeseydin bugün ben ne halde olurdum acaba? Sevgili babacığım, Kur'an'ı öğretip sevdirdiğin evladın ruhuna her gün Kur'an'lar okuyor, dualar ediyor. Rabbim kabrini nurla doldursun, makamını cennet etsin (Amin).

Sizler babanızdan neler öğrendiniz?..

İslâmiyet ve iman ayrı ayrı neyi ifade ediyor? Bir kimse mü'minken nasıl "gayrimüslim" ya da dinsizken "Müslüman" gibi olabiliyor?

MUSTAFA AYDIN

Mü'min ile Müslüman arasındaki incelik

İslâm ve iman arasındaki fark çoğumuz için çok fazla belirgin değildir. Biz hem Müslüman hem mü'min olduğumuz için arasındaki farkı çok fazla bilmez, hatta merak da etmeyiz. Genel olarak "İmanın ve İslâm'ın şartlarına iman ettim." dediğimiz için gerisini çok fazla merak etmeyiz. Peki bu davranış İslam'a göre ne kadar doğru?

İslâmiyet ve iman ayrı ayrı neyi ifade ediyor? Alimlerin üzerinde ittifak ettikleri konuyu şöyle özetlemek mümkün: İslâmiyet, iltizam yani teslim olmak, kabul etmek ve hakka tarafgir olmaktır. İman ise iz'an yani bir düşünüş, gayret ve tefekkür sonucunda hakkı kabul ve tasdik etmektir. Bediüzzaman, 9'uncu mektubun son kısmında bu noktada çok ilginç bir tespitte bulunuyor: "Bazı dinsizleri gördüm ki, Kur'an'ın hükümlerine şiddetli tarafdarlık gösteriyorlardı. Demek o dinsiz, bir cihette Hakk'ın iltizamıyla İslâmiyet'e mazhardı; 'dinsiz bir Müslüman' denilirdi. Sonra bazı mü'minleri gördüm ki, ahkâm-ı Kur'âniye'ye tarafgirlik göstermiyorlar, iltizam etmiyorlar; "gayrimüslim bir mü'min" tabirine mazhar oluyorlar."

"Gayrimüslim mü'min" nasıl olur?

Görüldüğü gibi çok ince bir konu. Dinle hiçbir ilgisi olmayan bir kişi "iman" etmese de "İslam'ın cemiyet, aile, ticaretle ilgili hükümleri çok iyidir, güzeldir, en doğrusudur" diyerek hakkı teslim ederse "dinsiz Müslüman" gibi kulağımızın hiç alışık olmadığı bir sıfatla tanımlanıyor. Bundan daha şaşırtıcı olan ise "gayrimüslim olan mü'min" tanımı. Bu tanım normal hayatta hepimiz için takkeyi önümüze koyup derin derin düşündürtecek nitelikte.

Yani, İslam'ın tüm iman esaslarına tümüyle iman eden, ibadetlerini de yapan; ama Kur'an'ın bazı açık hükümlerine (bir hükmü bile olsa) itiraz eden bir insan bir anda "gayrimüslim mü'min" olma tehlikesiyle karşı karşıya kalabiliyor. Bu noktada "İslam'ın emirlerine bütünüyle teslim olmanın" hikmetini ve anlayamadığımız konularda "sükûtun" niçin altın olduğunu daha iyi anlıyoruz. Peki, acaba İslâmiyet'siz iman, insanı öte dünyada kurtarabilir mi? Cevap hemen peşinden geliyor: "İmansız İslâmiyet sebeb-i necat olmadığı gibi, İslâmiyet'siz iman da kurtuluşa medar olamaz!" Yani, iman etmeyip de "İslâmiyet'in emirleri çok iyidir, çok faydalıdır." demekle, iman edip de aklının almadığı açık emirler karşısında, "Ama bu farzlar/haramlar bugün olmaz ki!" demek arasında bir fark bulunmuyor.

Yani, "Bir Allah var" deyip, sonra kenara çekilip, bütün mülkünü sebeplere ve tabiata bölüştürmekle Cenab-ı Hakk'ın istediği iman yerine getirilmiş olmuyor. Bunun için, O'nun (cc) her şeyin yanında hâzır olan irade ve ilmini mutlaka bilmek ve şiddetli emirlerini (farzlar/haramlar) en ince teferruatına kadar öğrenmek, kabul etmek gerekiyor. Bu şekilde bilinip kabul edilmeyen iman için "Elbette hiçbir cihette Allah'a iman hakikati onda yoktur." deniliyor. (Emirdağ Lâhikası, 1. cild)

Aynı bölümün devamında imanla ilgili çok önemli bir tanımlama yapılıyor: "O'na iman etmek, Kur'ân'ın ders verdiği gibi, O Hâlık'ı, sıfatlarıyla, isimleriyle, bütün kâinatın şahitliğine dayanarak kalben tasdik etmek, elçileriyle gönderdiği emirleri tanıma, günah ve emre muhalefet ettiği vakit, kalben tevbe etmek ve pişmanlık duymak iledir. Yoksa, büyük günahları serbest işleyip istiğfar etmemek ve aldırmamak, o imandan hissesi olmadığına delildir."

Cenab-ı Hak cümlemize, bizi ahirette rahmetine kavuşturabilecek olan ihlas ve salih ameller nasip etsin.

"Dininizi Allah'a mı öğretiyorsunuz?"

Hucûrat Sûresi: 49/14:
Bedeviler: "İnandık" dediler, de ki: "İnanmadınız ama İslam olduk deyin; inanç henüz gönüllerinize yerleşmedi; eğer Allah'a ve peygamberine itaat ederseniz, işlediklerinizden bir şey eksilmez; doğrusu "Allah, bağışlar, merhamet eder. 15: İnananlar, ancak Allah'a ve peygamberine inanmış, sonra şüpheye düşmemiş; Allah uğrunda mallarıyla, canlarıyla cihat etmiş olanlardır. İşte onlar doğru olanlardır." 16: De ki: "Dininizi Allah'a mı öğretiyorsunuz? Oysa Allah göklerde olanları da yerde olanları da bilir, Allah her şeyi bilendir. 17: Müslüman oldular diye seni minnet altında bırakmak isterler; de ki: "Müslüman olmanızla beni minnet altında tutmayın, hayır; eğer doğru kimselerseniz, sizi imana eriştirmekle Allah sizi minnet altında bırakır."

Kolombiya'dan İstanbul'a
BİR HİDAYET ÖYKÜSÜ

Rabbimiz'in kalplere hidayet güneşini doğdurması için küçük de olsa bir gayret istiyor. İrene hanımın "İrem" olana kadar yaşadıkları hem çok ilginç hem de gayretlerle dolu.

■ **MUSTAFA AYDIN**

İrem Çokokumuş ya da eski adıyla İrene Murizzo Reyes... Kolombiyalı; ama 12 yıldır Türkiye'de. Eşi Ahmet Ayhan Çokokumuş, kızları Merve Hilal, Elif Deniz ve annesiyle İstanbul'da yaşıyor. Önce eşinin hatırı için Müslüman oluşu, sonra gerçekten kalbine hidayet güneşinin doğuşu ve onun için rüyalar şehri olan İstanbul'da yaşadıklarıyla oldukça sıra dışı bir hayat ve hidayet hikayesine sahip. Türkçesi mükemmel olduğu için kendisiyle röportaj yapmak konusunda herhangi bir sıkıntı yaşamadık.

İrem Hanım'ın, uyuşturucu ve eğlenceler diyarı Kolombiya'da Katolik/Protestan bir aile çevresinde yaşadığı çocukluk ve gençliğinde zihninde oluşan/oluşturulan İslam imajı hiç de olumlu değilmiş. Kilisenin ve misyonerlerin anlatımları sonucunda İslam'ın "tanrı"sıyla, kendi inandıkları "tanrı"nın aynı olmadığını, Müslümanların Afrikalılar ya da Hintliler gibi başka put benzeri tanrılara inandıklarını düşünüyormuş.

Kendi inandıkları tanrı merhametli, şefkatli; ancak İslam'ın tanrısı savaşçı, acımasız, kadınlara baskıyı öngören, insanlara nefretle yaklaşan bir tanrı şeklinde öğretiliyormuş. Müslümanlar sürekli kan dökücü, terörist, tarih boyu savaşlar çıkartmış bir grup olarak anlatılıyormuş. İrem Hanım, bugüne bile yansımaları olan Haçlı Savaşları'nı, Avrupa'da yıllar süren mezhep savaşlarını, Amerika kıtasının yerlilerin elinden alınırken yaşatılan katliamları, Afrika'nın tümüyle bir kıta olarak nasıl sömürgeleştirilip insanlarının köle olarak satıldığının misyonerler tarafından asla anlatılmadığını anlatıyor:

"Sürekli söyledikleri şey, sevgi, barış, merhamet kelimelerinden başka bir şey değil. O konulara hiç girmiyorlar." diyor.

Kolombiya coğrafi olarak İslam dünyasına çok uzak olduğu için özellikle 1. Körfez Savaşı sonrasında İslam ve Müslümanlarla ilgili haberleri sorgulama imkanları olmamış:

"O dönemde "Kızım Olmadan Asla" adlı film Kolombiya'da sürekli gösteriliyordu. Ben de eşim Ahmet Ayhan Okumuş Bey'le yeni nişanlanmıştım. Arkadaşlarım sürekli yarı şaka yarı ciddi o filmi hatırlatıp 'sen de o filmdeki kadının durumuna düşebilirsin' diye bana takılıyorlardı. O filmi izledim, bayağı etkilendim; ama elhamdülillah vazgeçmedim. Çünkü eşim, İslam'ın anlatılanlar gibi değil çok güzel bir din olduğunu söylüyordu. Ona güvendim."

Eşi Ahmet Bey gemilerde çalışıyor. Evlilikleri de ilginç olmuş. Ahmet Bey'in gemisi Peru'da limana yanaşacaktır, İrene Hanım'a bilet gönderir, Peru'da buluşurlar ve orada bir cuma günü evlenirler. Eşinin ailesinin evlendiğinden haberi yoktur. Ahmet Bey, İrene Hanım'a Müslüman olmasını teklif eder. Ama o, ne İslam'ı, ne Kur'an'ı ne de Müslümanlığı bilmiyordur. "Önce okumam, araştırmam ve inanmam lazım ki, bu dine inanayım" diye düşünür: "Bir dinden bir dine geçmek o kadar kolay değil. Tam ikna olmanız gerekir."

Eşinin, gemideki arkadaşlarından en dindar olanı bir kağıda yazıp ona Kelime-i Şehadet'i öğretir. Oradan bir kumaş parçası bulunup başörtüsü olarak kullanılır ve gemide arkadaşlar arasında dini nikah kıyılır. İrene Hanım bir yandan da korkmaktadır, yoksa bu örtü artık hiç başımdan çıkmayacak mı diye... Türkiye'ye gelirler, hem ekonomik hem de psikolojik sıkıntılar onları beklemektedir. Ahmet Bey eşini ailesine kabul ettirmek durumundadır, ekonomik durumları iyi değildir ve kalacakları yer de yoktur. Şimdi hepsini minnetle ve dualarla andığı yakın akrabalar yanında üç-dört ay kadar kalırlar. Onun için değişik bir ortamdır: "Akrabalar, 'aman kayınpederin seni böyle görmesin, bak Müslüman olmuşsun başını mutlaka örtmen lazım, yoksa baban seni kabul etmez!' diyorlardı."

O zaman onda İslam'la ilgili bir fikir oluşmaya başlar: "Demek ki, bu dinde insanlarda bir Allah korkusu/sevgisi değil de, insanlar arasında bir sevgi/korku ilişkisi var. İnsanlar, 'Bak Allah'ımız bunu emrediyor' diye değil de, 'Aman, kayınpederin seni böyle görmesin!' diye konuşuyorlardı."

O zaman sorgulamaya başlar. Eşine, "Bu din nasıl bir din, benim senin babandan mı korkmam gerekiyor, yoksa Allah'tan mı? Bir şeyi senin baban için mi yapmam gerekiyor, yoksa Allah için mi?

İlk Ramazan ayı

Hıristiyanken hiç oruç tutmamıştım. Mezheplere göre değişiyor; ama Kolombiya'da Hz. İsa'nın çarmıha gerildiğine inanılan "kutsal hafta" içinde perşembe ve cuma günü sadece et yememe şeklinde bir oruç var. O zaman da balık yiyoruz, bu daha güzel geliyordu! İstanbul'da yaşadığım ilk Ramazan ayında Kur'an'la henüz tanışmadığım ve eşimin hatırı için Müslüman gözüktüğüm için oruç tutmak benim için neredeyse işkence gibiydi. Çünkü, inanmıyor, anlamını bilmiyordum. Ama Kur'an'la tanıştıktan, hidayet geldikten sonraki Ramazan ayı adeta bayram gibi geçti. Hatta, mesela bu Ramazan'dan beri her hafta 4 gün oruç tutmaya çalışıyorum. Günler uzamasına rağmen hiç etkilenmiyorum, borçlarım var, onları ödüyorum. O kadar mutlu oluyorum, Allah'a şükrediyorum ki anlatamam. Rabb'im, kuvvetini veriyor. Sahura kalkıp dersimi çalışıyor, Kur'an'ımı okuyorum.

Kolombiya ile Türkiye'nin arasında okyanuslar ve binlerce kilometre var. Ama insanın içine hidayet güneşi doğunca mesafelerin anlamı kalmıyor.

Niye herkes babanı öne sürüyor?" der. Ahmet Bey, "Öyle değil, âdetlerimizde bu biraz öne çıkıyor; ama İslam tabii ki bu değil." diye izah etmeye çalışır; ama artık İrem adını alan İrene Hanım bu açıklamayı bir türlü kabullenemez.

Eşinin hatırı için, kendisi için hiç de iyi olmayan bir psikolojiyle başını örter: "Ama, ne benim kalbim Müslüman'dı ne de ben kapanmanın mantığını biliyordum. Bir de benim beklediğim ve eşimin anlattığı dini ne insanlarda ne de çevrede bulabiliyordum."

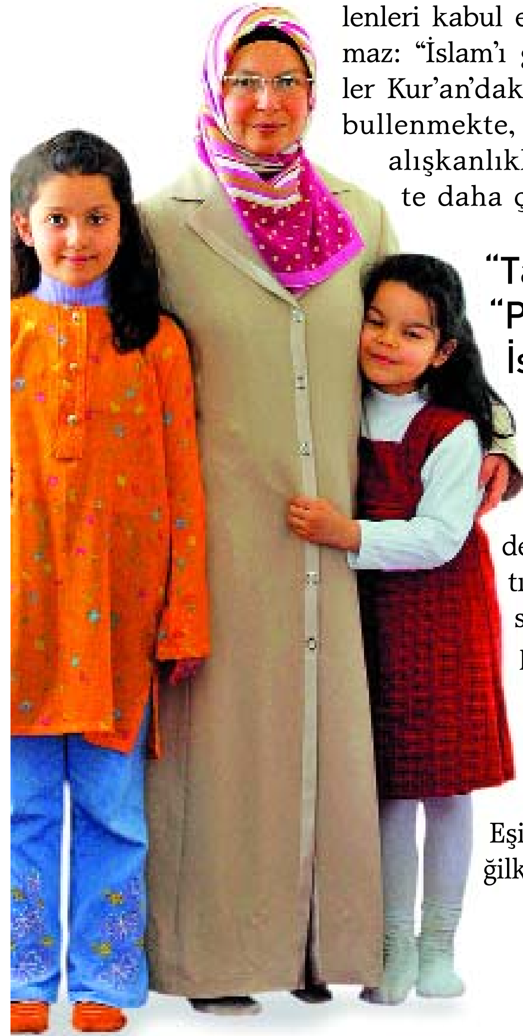
9 ay bu şekilde geçer. Bu arada, başlangıçta aile ortamında yeniden Kelime-i Şehadet getirilmiştir ki eşinin ailesi rahatlasın... Ama kalbi hâlâ Müslüman değildir: "Kalben hâlâ Hıristiyan'dım. Hâlâ Kur'an'ı elime almış, bir satır okumuş değildim." Bir senenin sonunda annesi Kolombiya'dan yanına gelir. O geldikten sonra İrem Hanım cesaretlenir ve başını açar. "Ben insan korkusundan dolayı anlamadığım bir şeyi yapmam. Allah korkusundan/sevgisinden dolayı yapacaksam yaparım, o zaten kalbimi bilir." diye düşünür. Akrabalardan, beklediği olumsuz tepkiyi almaz. Türkçe konuşmaya başladıkça da kayınpederiyle diyaloğu daha da artar. Bir gün ona şöyle der: "Siz bana 'başını kapat' dediğinizde ben de kapattım, peki siz kimsiniz? Allah mısınız ki ailede herkes sizden korkuyor!" dedim. Başını aşağı eğip sustu. Bu kez kayınvalidem beni destekledi: 'Bu gelin çok doğru söylüyor. İnsan bir şeyi yapacaksa inanarak yapmalı, zorla, göz boyamayla olmaz.' dedi. İlk Kur'an'la tanışması çok garip bir şekilde tam bir sene sonra gerçekleşir ve kalbî dönüşüm de o zaman olur:

"Bakara Sûresi'nin başındaki, "Bu öyle bir kitaptır ki onun hakkında hiçbir şüphe yoktur." ayetini okuyunca kalbim birden ısınıverdi. Dedim ki, bu kitap gerçekten haktır, içime bir anda öyle bir duygu ve güven doldu."

Ancak bu kez "savaş"ayetlerine takılır: "Bu Kur'an o kadar güzel ki, acaba neden savaştan bahsediyor diyordum. Bir de bize hep İslam'ın savaşçı bir din olduğu öğretilmişti."

"O ayetlerin mânâsını kavrayamadığım için önceleri çok ağır geldi. Ama elhamdülillah, sonra araştırdım, savaşlar niçin çıkmış, İslam niçin savaşa izin vermiş öğrendim. Ve bu sürecin sonunda kendi kendime bu kez can-ı gönülden Kelime-i Şehadet'i söyledim ve yeniden ve gerçekten Müslüman oldum. Evet, dedim, eşimin bahsettiği ve Kur'an'da anlatılan din bu. İnsanlara bakarak değil, Kur'an'a bakarak İslam'ı anlamak ve yaşamak gerekiyor. Bunu sonra anladım. Maalesef Türkiye'de İslam'la gelenek birbiri içine girmiş, Kur'an'ı araştırarak hayatını düzelten insanlar; ancak son birkaç senede artmaya başladı."

İrem Hanım'da, geleneğin etkisi hiç olmadığı için Kur'an'da emredilenleri kabul etmek de hiç zor olmaz: "İslam'ı gelenekten öğrenenler Kur'an'daki açık emirleri kabullenmekte, Kur'an'a uymayan alışkanlıklarını değiştirmekte daha çok zorlanıyor."

"Tanrı İsa"dan "Peygamber İsa" inancına

İrem Hanım'ın memleketi Kolombiya, eğlenceler diyarı olduğu için gençliğinde ciddi bir dini hayatın içinde olmadığını söylüyor. Zaten papazlar da her ölenin cennete gittiğini söylediği için, toplumda böyle bir ihtiyaç da hissedilmemektedir. Eşi, daha müslüman değilken ona, Hz. İsa'nın çarmıhta ölmediğini, gökyüzüne çekildiğini söyleyince dünyası yıkılır. Çünkü bu, Hıristiyanlıkta büyük bir küfürdür: "Çok ağladım, eşim böyle bir şeyi nasıl söyleyebilirdi! O bizim için, bizim günahlarımızı affetmek için ölmüştü. Öyle bir şey söylüyordu ki, Hıristiyanlık dini temelden yıkılıyordu! Eşim dedi ki, "Eğer sen ciddi anlamda düşünürsen gerçeğin ne olduğunu öğrenceksin, başka bir şey söylemiyorum." Daha sonra Kur'an'dan Hz. İsa'nın gerçek mahiyetini öğrendim. Gerçek tevhid dini nasıl olur onu gördüm. Şimdi tek üzüntüm, annem hâlâ buna inanıyor. Allah, inşallah ona da hidayet verir diye her gün dua ediyorum."

"Kızlar nasıl yetişecek?"

Önce Merve Hilal sonra da Elif Deniz dünyaya gelir. Bundan sonra onu bir düşüncedir alır:

"Tamam ben artık Müslüman oldum, Kur'an'ı mealinden de olsa hatmediyorum (o zaman Arapça bilmiyordum), peki bu çocuklarımı güzel bir şekilde, İslam ahlakına göre nasıl yetiştirebilirim?"

Müslüman bir anne olarak basit bir İslami yaşayışı da istememektedir. Çünkü İslam, 24 saati kaplayan bir din. İnsanlar, ibadetlerini yapıp yine bildiklerine devam edebiliyorlar! Ama İrem Hanım öyle düşünmüyor:

"Bütün hayatımız, bütün yaptıklarımızın İslami olması gerekiyor. Çocuklara nasıl güzel örnek olabilirim diye düşündüm. Namaz kılmasını bilmiyordum, öğrendim. Eşim öğretti. İlk namazları da erkeklerin kıldığı gibi kıldım! Duaları da ayakta, oturunca okuyabilecek şekilde kağıtlara yazıp onlara bakarak okudum bir müddet. Namazlarda kendimi çok mutlu hissediyorum. Yoga, budizm gibi şeylerle hiç ilgilenmedim, ben huzuru namazda ve Kur'an'da buldum.

Başörtüsü imtihanı

İrem Hanım'ın, tesettürle yeniden tanışmasının hikayesi de ilginçtir: "Başımı açtıktan sonra bir daha örtmem diye düşünüyordum. Çünkü ilki benim için sıkıntılı olmuştu. Ama, bir sabah içime tesettüre karşı bir sevgi oluştu. Gece yoktu, o sabah içim birden ısınıverdi. Dışarı çıktım, başörtülü kızları gördükçe dua ettim, "Ah, ne kadar da güzel kapanıyorlar. Rabb'im, inşallah bana da nasip et, inşallah ben de kapanırım diye böyle bir sevgi başladı. Ondan sonra dedim ki, "Müslüman bir hanım gibi kapanacağım. Çünkü Allah bunu bizim iyiliğimiz ve bizi korumak için bunu emretti."

Daha sonraki dönemde Sare Hanım'la tanışır, babası yazar Abdullah Yıldız Bey'in sohbetlerini dinler. O dönemde onların çok büyük destekleri olur. Gemiden döndüğünde eşine, "Tesettüre gireyim mi?" diye sorar. "Hatır"lı dönemi hatırlayan Ahmet Bey, "Yok yok, ben istediğim için değil, tamamen inandığın zamana kadar bekle!" der. Sonra o yine gemiye gider. O gider gitmez de İrem Hanım kapanır: "Hem de bir Kadir Gecesi'nde. Şükürler olsun. Neyse eşimin işleri bitti, eve döndü. Onun haberi yok tabii. Çocuklara söyledim, 'sakın söylemeyin' diye... Bir yere çıkacaktık, ben kapandım, hazırlandım. Eşim, benim prova yaptığımı zannediyor hâlâ. "Tamam, tamam yakışmış, hadi normal giyin de çıkıyoruz." dedi. Ben de, "Hazırım!" dedim. "Yani, böyle mi!" dedi. Evet dedim. "Yani sen kapandın mı?" dedi. O kadar sevindi ki anlatamam. "Sen yokken kapanmıştım!" dedim. Artık kendimi daha özgür, daha kıymetli ve daha huzurlu hissediyorum. Bir kadın olarak kendimi insanlar içinde ve Rabb'imin huzurunda daha değerli hissediyorum."

Latin Amerika'da İslam

İrem Hanım, Latin Amerika ülkelerinin coğrafi açıdan Müslüman ülkelere çok uzak olduğunu iletişimin hiç olmadığını söylüyor. Müslümanlıkla ilgili doğru dürüst bir yayını oralarda bulmak, insanlara İslam'ı anlatmak hiç de kolay değil yani. Daha yeni yeni çok kıymetli İspanyolca eserler, mealler gönderiliyormuş: "Süt kardeşim Nancy'ye İspanyolca Kur'an meali gönderdim. Sayfalarca yazıp mektuplaşıyoruz. İslam savaşçı bir din olarak gösterildiği için en çok bu konuda izah etmek gerekiyor. Çünkü misyonerler sürekli, 'Biz sevgi diniyiz, İslam dini savaşçıdır' diyorlar."

İrem Hanım, çocuklarıyla İslam'ı en güzel şekilde öğrenmeye ve yaşamaya çalışıyor.

“Babasız büyüdüm”

İrem Hanım ailesinin tek çocuğu. Babasız büyümüş:

“Annem, ‘Rabb’im bana öyle bir kız çocuğu ver ki, kutsal bir hayatı olsun, herkese faydalı olsun’ diye dua edermiş. Çok ciddi bir çevrede büyüdüm. Hep yaşıtlarımdan daha olgun, daha sakindim. Evleneceğim kişi için de daha o zamanlardan, ‘Rabb’im, hayırlı, maneviyatı olan, beni sadece bu dünya için sevmeyecek bir insan nasip et!’ diye dua ederdim. Arkadaşlarım da bu duamı bildikleri için, ‘Sen böyle bir insanı fabrikada bile yapsan yine de hata çıkar!’ diye bana takılırlardı. Çünkü Kolombiya’da böyle bir insan bulmak mümkün değil. Bizim toplumumuz ahlak açısından çok serbest durumda. Aile yapısı, hayata bakışlar çok farklı.”

Eşiyle tanıştıktan, Müslümanlığı duyduktan ve evlenme sürecine girdikten sonra İrem Hanım’ın duaları da değişir: “Allah’ım bu din senin katında doğru bir din ise evlenmemi nasip et, yok değilse nasip etme!’ diye sürekli dua ederdim. O sıralarda o duaları ettikten sonra gördüğüm bir rüyada eşimi karanlık bir gökyüzünde bir ışığın içinde gördüm. Bu, benim için iyi bir işaretti.”

Kızlar anneme takılıyor!

İrem Hanım, annesinin hidayeti için sürekli dua ediyor:

“Annem için hiç de kolay değil. Kızı din değiştirdi, başka bir ülkeye gitti, torunları başka bir dinde yetişiyor ve hayattaki tek varlığı o! Bunu kabul etmek kolay değil; ama o bana fedakârca destek oluyor.

Biz Ramazan orucu tutarken o da kendi cumartesi günü orucunu tutuyor. Kızlar onunla İspanyolca konuşuyor. Özellikle küçük kızım, ‘Anneanne sen neden namaz kılmıyorsun, neden Kur’an okumuyorsun?’ diye anneme soruyorlar. Büyük kızım da annem için çok üzülüyor, ‘Anne, anneannem ölürse ona ne olacak, keşke Müslüman olsa!’ diye benimle dertleşiyor. Ben de diyorum ki: ‘Dua edeceğiz. Allah’tan hidayet isteyeceğiz.’

“Annemle Kur’an ve İncil meali okuyoruz. Bakıyorum sıkılıyor, o zaman ona takılıyorum, “Anneciğim, Kur’an okuyorum dikkat etmiyorsun, İncil’den okuyorum dikkat etmiyorsun. Sen hangi dindensin!” diyorum, gülüyor.

İrem Hanım’ın dedesi de dindar bir insanmış: “Aynen İslam’ın emirlerine uygun şekilde yaşıyordu. Hiçbir zaman bizim eve domuz eti girmemiştir, içki içilmemiştir. Böyle bir ortamda yetişmem de büyük bir kısmet.” diyor.

Kızlarımla Arapça öğreniyoruz

Arapça meal dersleri alıyorum. Fıkhi bilgilerimi derinleştirmeye çalışıyorum. Kızlarım da gayretle çalışıyor. Büyük kızım zaman zaman namaz kılıyor. 99 Esma-i Hüsna’yı biliyor. Küçük kızım bazen takılıyor; ama o da 99 Esma-i Hüsna’yı okuyabiliyor. Çok mutluyuz. Maddi manevi çok korunaklı bir ortamdayız. Büyük kızım Merve Hilal, Kur’an’ın ilk iki sayfasını kırık meal şeklinde tercüme edebiliyor. En büyük hayalim, çocuklarımı da İslami terbiye içinde yetiştirebilmek. Çocuklar melek gibi emanet olarak bize veriliyor; ama sorumluluğumuzu çok fazla bilemeyebiliyoruz. Bakıyorum, insanlar çocukları avukat, doktor olsun diye çok hırslılar; ama Allah’ın seveceği iyi bir insan olsun demiyorlar.

Rabbimiz, bazıları söndürmeye çalışsa da nurunu tamamlayacak, beğendiği ve seçtiği dinini en kıymetli mevkie koyacaktır. Mübarek kullarına rüyayla verdiği ilhamlar bunun en bariz örnekleridir.

■ RAMAZAN KERPETEN

On dört asırlık bir çınar

Öyle büyük bir ağaç düşünün ki; ucu göğün tavanına dek varmış ve dalları doğunun bir ucundan, batının en uç noktasına kadar uzanmış.

Ve o ağaçtan, öyle bir "nûr" çıkmakta ki, güneş çok hafif kalır yanında. Bâzen görünüp, bâzen kaybolsa da, muazzam "Nûr"u, an be an artmakta. Bâzı insanlar, o ağacın dallarına tutunmaya çalışırken, bir kısmı da, onun köklerini kesme çabasında...

Evladı Ebu Talip'le birlikte rüyasını tevil yaptırmak için o devrin en meşhur kahinlerinden birisine giden Abdülmuttalip, böyle anlatıyordu rüyâsını. Ve hâlâ tesirinde olduğu bu hakikatli rüyayı anlatmaya devam ediyor: "Ağacın bir dalını tutmak için el uzattıysam da, ulaşamadım."

Rüyâyı dinlemekte olan kahinin, baktım yüzü değişti, benzi sarardı. Ve: 'Ey Kureyş'in reîsi, bu rüya bize büyük bir haber veriyor. Yakında senin sulbünden bir Peygamber gelecek, doğuya ve batıya mâlik olacak, insanlar O'na uyup, dînine girecek...' dedi."

Sonrasını bizlere anlatıyor Abdülmuttalip: "Oğlum Ebû Tâlip'e sonra nazar ederek; 'Bu, o Resûl'ün amcası olsa gerek.' dedi ve ilâve etti: 'Ve ey Abdülmuttalip, O'nun nübüvvetinden sana nasîb olmaz. O geldiğinde sen bulunmayacaksın bu dünya âleminde. Ama sonrasında, o ağacın dallarına tutunan o kişiler, O'nun dînine girip, O'ndan nasîplenirler." Bu hâdiseden sonra, yıllar geçer aradan. Elhak, Abdülmuttalip göç edip gitmiştir bu dünyâdan... Bu rüyayı hiç unutmamış olan Ebû Tâlip, o kutlu yeğeninin bi'setine müteâkip, bu sırlı rüyâyı gelip O'na anlatınca; Habibullah (sas), rüyâyı dosdoğru şöyle tâbir ettiler: "Gördüğün o büyük ağaç, Muhammed'ül Emîn'dir!"

O'nun dallarına tutulanlar ise malum; miraçta bile adlarını sayıkladıkları.. Zira o, doğduğu anda bile onları mırıldanıyordu. Annesi Âmine Hanım da öyle anlatmıştı: "Doğar doğmaz: "La ilahe illallah, innî Resulullah" dedi. Başka bir şeyler daha söylüyordu sanki. Yaklaşıp dinlediğimde 'Ümmetim, ümmetim' dediğini işittim." Bu rüyadan tam yedi asır sonra bir rüya daha görülür, imge ve sembol yine aynıdır; ulu ve nurlu bir ağaç!

İleride kuracağı Devlet-i Âli'nin manevi mimarı olacak olan Osman Gazi, bir gün Şeyh Edebâli'nin dergahında konaklar. Odasında bulunan Kur'an'a hürmetinden dolayı o gece yatamaz, ayağını uzatamaz! Bunun üzerine Kur'an'ı Kerim'i alır ve sabaha kadar huşuyla okur. Ve bir ara içi ge-

FOTOĞRAF: AA

çer. İşte o mânâlı ve tarihî anda görür o beşaret dolu rüyâyı; kendi bağrından çıkan bir ulu çınarın dalları, cihanın dört bir yanına kol-kanat gerer... Nice insanlar o muhteşem ağacın dallarından, meyvelerinden ve gölgesinden istifade etmektedirler.

Sabah ilk iş olarak, bu rüyasını Şeyh Edebâli'ye açar. O da, tebessümle ışıldayan bir simayla der ki: "Müjdeler olsun Osmancık, bey olacaksın. Bağrından çıkacak bir devlet üç kıtaya yayılacak, Allah'ın izni ve inayetiyle... Rüyân da bunun muştusudur!"

Ve rüya aynıyla vaki olmuştur. Belki de bu manidâr rüyâdandır, Devlet-i Âl-i Osmanî deyince akla hep ulu bir çınar, çınar deyince de Osmanlı gelir...

Aradan yine bir tam yedi asır daha geçer. Bir tarihî devr-i daimin haberi, rüya olarak düşer 'zamanın harikası' birisinin ruh aynasına... Kur'an kalesinin yıkılmakta olduğunu görür, onu savunma adına ortaya atılır ve haykırır: "Kur'an'ın sönmez ve söndürülmez hakikatini bütün dünyaya duyuracağım!"

İngiliz Sömürgeler Bakanı, elinde tuttuğu Kur'an'ı göstererek: "Bu milleti yenmek için, elinden şunu almalıyız!" dediğini okuyunca, bu sefer gerçek hayatta- çok daha gür bir sesle o sözünü dünyaya duyurmuştur!

Tek başına bir insan. Muazzam bir rüyanın, ulvî bir idealin peşinde, Kur'an'ın icazlı hakikatlerini bütün dünyaya duyurma adına dağ taş dolaşmakta... Yazmakta, yazdırmakta! Hadisenin büyüklüğünü o an idrak edemeyen bir talebesi, içinden: "Bu ıssız dağ başında yazdığımız bu yazıları kim okur, kim dinler ki?" diye geçirecek olur. Kalplerdeki geçenleri bilen Mevlâ, duyurur o Zât'a. O dev kâmet, bizim de kulaklarımızı çınlatacak şekilde seslenir oralardan: "Yaz keçeli, sen yaz! Bu hakikatleri, bir gün gelecek bütün dünya okuyacak!"

Âli bir makamdan vazifesini almış birisinin sâdık rüyası ve hülyâsı!

Tıpkı, müntesibi olduğu Hak Nebi'nin, hendek kazarken, kazmaların vurulduğu kayalardan çıkan çıngılara ve kıvılcımlara bakarken, bir ekrandan naklen görürcesine ashabına anlattıkları gibi. Gözleri ötelerde, Bizans ve Sâsâni'nin diz çöküşünü görmüş ve müjdelemiş... Ashabının bunu hakka'l-yakin anlaması için ise biraz zaman geçmesi gerekmiştir.

Evet, üç hülyanın ortak ruhu; Nübüvvet ve Kur'an nurudur... Ve 'asrın o garibi' nurlu hakikatlerin ahir zamanda bir ağaç gibi Anadolu'nun bağrında kök saldığını, kimsenin artık onu söküp atamayacağını ve bir elli sene sonra dallara ve meyvelere duracağının rüyalarını görmüş ve dillendirmiştir.

Mümin, Allah'a çok iyi inanmıştır, o kadar ki, yaptığı ibadetleriyle gözünün önünde bir cennetin inşa edildiğini görüyor gibidir. Yardımsever, sabırlı, diğergam, vefalı ve hoşgörülüdür.

■ SELÇUK CAMCI

Hayatın içindeki **Müslüman**

Müslüman hayatın içinde çevresine Hakk'ı hatırlatan insandır.

Müslüman'ın en temel değeri tevhittir: Allah'ın varlığına, birliğine inanmak ve bunu hayatın her safhasına yansıtmak. Diğer bütün değerler bu gerçeğe dayanır. En büyük hedefi de Allah'ı başkalarına duyurmak, duyduğu bu güzellikleri başkalarına da ulaştırmaktır. İslam'ın Müslüman'dan istediği hususlar, onun temel değerleridir. Bunları da iman, İslam ve ihsan başlıkları altında toplayabiliriz. İman, inanılması gereken inanç esaslarıdır. Onlar da Allah'a, meleklere, kitaplara, peygamberlere, ahiret gününe ve kadere inanmaktır. İslam; şehadet kelimesini ("Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yok, Hz. Muhammed (sas) de O'nun kulu ve peygamberidir.") söylemek, namaz kılmak, oruç tutmak, zekat vermek ve hacca gitmek. İhsan ise bütün bunları yaparken Allah'ın gözetiminde yapıyor gibi başka hiçbir düşünceyi karıştırmadan ihlas ve samimiyetle yapmaktır.

Bu temel esaslar Müslüman'ın hayatını şekillendirir. Muamelat dediğimiz, evlilik, alışverişler, uluslararası ilişkiler gibi insanın insanla/insanlarla olan bütün ilişkilerini bu temel değerler belirler. Dolayısıyla Müslüman, Allah'ın ve Resul'ünün hayatının her alanında ona söylediği emir ve yasakları dikkate alır.

Yalan söylemez, aldatmaz

Buna göre o, yalan söylemez, aldatmaz, aldanmaz, haram yemez, içki içmez, zina yapmaz, zina iftirasında bulunmaz, faizli muameleye iştirak etmez, zulmetmez, haksızlık karşısında tavrını ortaya koyar, bütün insanlığa faydalı işlerde bulunur, ibadet hayatına dikkat eder, komşu haklarına riayet eder.

İMAN

Anne-babasının haklarını gözetir, çocukları sever, büyüklere saygılı davranır, çevresini korur vs. Genel hatlarıyla -bir hadiste ifade edildiği gibi- "Gerçek Müslüman, başkalarının onun elinden ve dilinden kendilerini güvende hissettikleri insandır." Müslüman için Kur'an ve sünnette belirtilen en önemli vasıf onun etrafına güven telkin eden bir insan olmasıdır. Bir başka hadiste bu hususla alâkalı Hz. Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurur: "Komşusunun kendisinden korktuğu bir insan gerçek manada bir mümin değildir."

Hayat dairelerindedir

Müslüman'ın günlük hayatını onun en yakın daireden en uzak daireye kadar kendisini ilgilendiren hususlar açısından ele almak gerekiyor. Bu daireleri Bediüzzaman'ın yaklaşımıyla kalb ve mide; ceset ve hane; mahalle ve şehir; vatan ve memleket; yeryüzü ve bütün insanlık; hayat sahibi varlıklar ve dünya daireleri şeklinde düşünebiliriz. Buna göre Müslüman yediğine ve içtiğine dikkat eder. Haram şeyler yiyip içmediği gibi çok fazla da yiyip içmez. Bu, onun bütün hayatına tesir eder. Farz olan Ramazan orucuyla senede bir ay oruç tutarak hem iradesini kontrol altına almayı öğrenir hem de nimetlerin kadrini öğrenir, açların halini anlar. Namazlarını mümkün mertebe cemaatle kılar. Bir köşeye çekilmez. İnsanların içine girip onlardan gelebilecek sıkıntılara katlanmayı sevap kabul eder. Kalbini korumak için de günahlar karşısında kesin tavırlıdır. Harama bakmaz, yalan söylemez. Dolayısıyla günlük hayatında Müslüman kendiyle barışık, sağlıklı ve huzurlu bir insandır.

Sorumluluğunun bilincindedir

Çocuklarına karşı şefkatli ve terbiyeci konumundadır. Müslüman'ın evi cennet köşelerinden bir köşe gibidir. Eşler birbirlerinin yardımcısı ve cennete giden yolda yolculuğu kolaylaştıran birer yol arkadaşıdırlar. Boşanmak meşru olmakla birlikte sevilmeyen bir iştir. Dolayısıyla hissilikten öte mantıki esaslarla kurulan yuva çok ciddi bir sebep olmaksızın sona erdirilmez.

Acıları ve sevgileri paylaşır

Müslüman için komşuluk çok önemlidir. Komşu mutlaka görülmeli, ziyaret edilmeli ve ihtiyaçları varsa yardımcı olunmalıdır. Komşuya rahatsızlık verilmemeli, korkutulmamalı ve onu endişeye sevk edecek tavırlardan uzak durulmalıdır. Müslüman, yaşadığı mahallede de sorumlulukları paylaşan bir insandır.

FOTOĞRAF: İBRAHİM USTA

Müslüman, hayatla barışık Cenab-ı Hakk'ın kainattaki san'atlarını anlamakta mahirdir.

Vatanını ve milletini sever

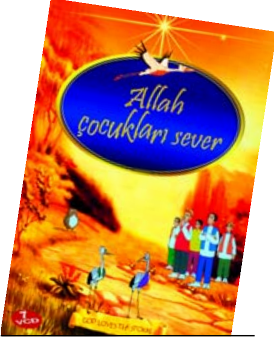
Dinini yaşadığı topraklar onun için önemlidir. Vatanını paylaştığı insanlarla birlikte ve huzur içinde yaşamak ister. Irkçı değildir; ancak milletini hele de İslam'a hizmet etmiş ve şanlı bir geçmişi varsa daha çok sever. Gerçek üstünlük kişilerin Allah yanındaki değerleri ve dindarlıklarıdır. Siyaseti bir hizmet aracı olarak görür. Din ile siyaseti birbirine karıştırmaz. Dini siyasete alet etmez. İslam'ın emirlerinin yüzde doksan beşinden fazlasının ferdin şahsi ve ailevi hayatıyla alâkalı olmasının şuurunda olarak önceliğini ferdin mükemmelleşmesine verir. İslam'ı cihad, tebliğ ve irşad kavramlarıyla ifade edilen çerçevede günün şartlarına göre yapar. Cihadı Allah ile kullar arasındaki engelleri kaldırma şeklinde geniş anlamıyla değerlendirir. Savaşı sevmez; ancak zaruretler onu savaşa iterse savaştan kesinlikle geri adım atmaz.

Kâinatla barışıktır

Müslüman bir dünya vatandaşı olarak da sorumluluklarının bilincindedir. Çevrecidir. Cansız maddelerden bitkilere ondan da hayvanlara kadar uzanan varlık ağacının bütün fertlerini kardeşi gibi görür. Kainatın bir denge üzerine kurulduğunu bilir ve bu dengeyi bozmamak için elinden geleni yapar. Peygamber'inin sözüne uyarak kıyamet kopacak olsa yine de elindeki fidanı diker. İsrafa girmez, denizin kenarında da olsa abdest alırken suyu israf etmez. O hayatın her safhasında -Fâtiha Sûresi'nde ifade edildiği gibi- "sırat-ı müstakim"i ister ve arar. O Kur'an'da nitelendirildiği gibi "ümmet-i vasat-orta yolu tutan bir ümmet"in ferdidir. Her türlü aşırılıktan uzaktır.

Coşku insanıdır

Mümin, Allah'a çok iyi inanmıştır, o kadar ki, yaptığı ibadetleriyle gözünün önünde bir cennetin inşa edildiğini görüyor gibidir. İbadetlerini coşkuyla yapar. Mütevazı ve alçakgönüllüdür. Sabır ve şükür; hayatın gülen-güldüren ve ağlatan yüzü karşısında müminin iki tavrının adıdır. İffetine düşkündür. Saygılıdır. Geçimlidir, herkes onunla beraber olmayı başkalarına tercih eder. Çevresine faydalıdır. Tam bir sağduyu insanıdır. Kendisinin savcısı, başkasının ise avukatıdır. Az yer, az uyur ve diğergamdır. Kardeşlerinin derdine ve sevincine ortaktır. Tövbe en büyük alışkanlığı, dua ise keşfettiği en büyük silahıdır. Nefsin istekleri karşısında hep cimridir. İşlediği günah onu iki büklüm eder. Akıllıdır. Konuştuğu dili iyi kullanır, ağzı bozuk, lanet okuyan biri değildir. Hasılı o bir "müspet hareket" insanıdır. Allah bizi de onlardan eylesin. Amin.

Masalya
Nakkaş Yapım
Genel Dağıtım: Azim
Tel: 0(212) 638 13 13

Allah çocukları sever

7 adet çizgi film VCD'sinden oluşan "Allah Çocukları Sever" serisi birbirinden ilginç yedi hikayeden oluşuyor. İlk çizgi filmin hikayesi şöyle: Yemyeşil huzurlu bir köyde her sene düzenlenen ödüllü uçurtma yarışması Seyit'in yaptığı hile ile tehlikeli bir maceraya sebep olur. Hilesi anlaşılan Seyit ödül olarak verilen Baklagül adlı sevimli tavuğu kazanamaz. Kıskançlıkla her yaz köye gelen leyleklerden birine sahip olmak ister. Olaylar kimi zaman komik, kimi zaman ibretli sahnelerle sürüp gider.

Peygamberimin Sevdiği Müslüman
Prof. Dr. M. Yaşar Kandemir
Morötesi Yay.
Tel: 0(212) 512 80 80

Peygamber'in (sas) sevdiği Müslüman

İslamiyet nedir? Müslüman kimdir? Allah ve Resulü bizden nasıl bir insan olmamızı bekler? Allah'ın ve Resulü'nün sevgisine bizi hangi davranışlar ulaştırır? Bu soruların cevapları, ayetlerden ve sahih hadislerden derlendi ve hayatın bütün aşamalarını kuşatacak şekilde düzenlendi. Allah'ın (cc) Kur'an'da tanımladığı, Peygamberimiz'in (sas) de söz ve davranışlarıyla ortaya koyduğu mükemmel Müslüman'ın tarifi bu kitapta etraflıca ele alınmış.

Peygamber (sas) Külliyatı

Muhammed bin Salih ed-Dimaşki'nin siyer kitabı Yusuf Özbek'in editörlüğünde Halil İbrahim Kaçar tarafından Ocak Yayıncılık tarafından Peygamber (sas) Külliyatı adıyla 12 cilt halinde Türkçeye kazandırıldı.

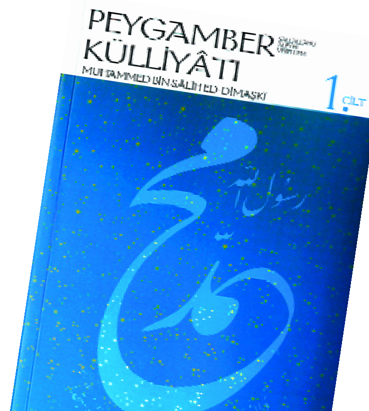
İslam bilginlerince siyer kitaplarının en genişi kabul edilen ve yazarı tarafından "ömrünün neticesi" diye nitelenen, gerçekten de üzerinde büyük uğraş sarf edilmiş bu eserde Hz. Muhammed'in (sas), ruhlar âleminden bekâ yurduna göç edişine, hatta kıyamet günü dirilişine değin tüm hayatı kronolojik olarak en ince detaylarıyla anlatılıyor.

Yemesinden uyumasına, neşesinden sabrına kadar O'nun (sas) bütün davranış türleri ve karakter yapısı inceleniyor.

Gece namazından orucuna, zikrinden istiğfarına varıncaya değin tüm ibadet ve duaları; savaşlarından, fetva ve hukuki kararlarına kadar pek çok siyasi ve sosyal faaliyetlerine yer veriliyor.

Hayatında iken gösterdiği mucizeler ve geleceğe dair verdiği haberler ile dua ve beddualarının hikmetleri izah ediliyor.

Tüm peygamberler ve insanlardan farklı olarak kendisine bahşedilen özellikler; aile efradı, akrabaları ve yakın ashabı; tıbb-ı nebevînin tüm konuları başta olmak üzere O'nunla ilgili her şeye yer veriliyor.

Peygamber (sas) Külliyatı
Muhammed Salih ed-Dimaşki
Ocak Yay.
Tel: 0(212) 861 51 50

Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21 Y.Bosna/İstanbul
dr.can@zaman.com.tr

Önceliklerimi nasıl belirleyeyim?

Garibem

Özel bir radyoda, yarışma programı yapan bir ablaya, namaz, Kur'an, din tarihi vs. konularında soru hazırlayıp yardımcı oluyorum. Bunun dışında külliyatı sular seller gibi okuyup anlamak ve anlatmak istiyorum. İlahiyat öğrencisiyim.. Arapçamı "iyi kitap okur" haline getirmek istiyor, bu konuda ders almam gerektiğini biliyorum. Yazları, babamın imam olduğu camide ders veriyorum. O yüzden Kur'an'ı ilerletmek hatta hafız olmak arzu ediyorum. Öğretmen, imam, hatip bir genç kız olarak hitabet ve diksiyon kurslarına gitmeliyim, biliyorum. Kişisel gelişim kitapları okuyorum ve hobilerim var. Hepsine düzenli vakit ayıramıyorum. Öncelik nasıl olmalı? Hepsinde başarılı olmak nasıl mümkün olabilir? Ne yapmalı?

Dr. Can

Güzel kızım Garibem.

1) Anladığım kadarıyla tüm bunları yaptıktan sonra çok boş vaktin kalacak. Haftada bir bize, bir gün de kayınvalidemlere temizliğe gel bence. Mecidiyeköy'de İngilizce ve bilgisayar kursuna da git. Orada kung-fu ve yoga eğitimi veren bir kurs da var. Gir, çık duşunu al doğruca Ali Sami Yen Stadı'na. Arif ve Hasan Şaş'ı ıslıkla ve eve dön.

2) Bunları yapabilir misin? Her dalda başarılı olabilir misin? Elbette. Elbette ve kesinlikle.

Aynı yaşlarda olduğum Mehmet Deniz isimli arkadaşım, dostum ve hocam var. 6-7 yaşlarında iken Türkçe ve Arapça okuma-yazma bilmezken hafız olan babası okudu o ezberledi. Günde 10 sayfa. 60 günde, hem de kurra hafızı oldu. Tecvidiyle vücuh'uyla okudu. Türkiye birincilikleri var. Güreşte de şampiyon ve mükemmel bağlama çalar.

3) Ev taşırken küçük bir çantaya sığar eşyaları ama TIR kiralar; çünkü kitaplarını başka bir araç

taşıyamaz. Türkiye'de belki en çok kitabı olan 5 kişi arasındadır; ama kesinlikle en çok kitap okuyan odur. Hem de sapan taşı yediği tek gözü zar zor görürken.

4) Almanca ve Arapçası çok iyidir. Ama Kur'an konusunda Allah öyle özgüven vermiştir ki tüm tevazuuna rağmen yalan söylemesini bilmediği için bir numara olduğunu saklayamaz.

5) Mükemmel bir öğretmendir. İzmir'den Bismil'e, Soğanlık'tan Akseki'ye tüm yurt topraklarında binlerce kendine ve ilmine âşık öğrenciler yetiştirmiştir.

6) Mükemmel bir eş, 3 çocuğun müşfik babası ve saygıdeğer babasının kaytan bıyıklı hayırlı evladıdır.

7) Kur'an okurken ağzından bal damlarken, konuşurken tükürdüğünün organik biyokimyası ile kevserin inorganik kimyası yarış halindedir. Antalya'da bir bir Ramazan'da 2 hatimle namaz kıldırır. Eğer iftar yemeğinde acıyı ya da turşuyu fazla kaçırırsa o gün bir teravihte bir hatim biter. Arkasında hiçbir zaman takıldığında yardım edecek bir hafız yoktur. Hatasını kimse fark etmez. Yanlış okursa dönüp kendisini düzeltir. Hassas gönüller o Kur'an okurken dinlemeye İbn-i Mes'ud, M. İsmail, M. Sıddık Minşavi, Abdüssamed ve Gönenli Hafız'ın (r.anhüm) teşrifini fark ederken, hassas olmayanlar bile Efendimizin (sas) teşrifine şahit olmuşlardır.

8) Sevgili kızım. Bir işi bir kişi yapabiliyorsa onu tüm insanlar başarabilir. Senden kimse fazla bir şey istemiyor. Bir "Musa" şöyle diyor: "Öteki tarafta bana 'Neden sen 'Hz. Musa' değildin değil, neden Musa değildin?' diye soracaklar." Sen de "Garibem"in yapabileceği her şeye soyun. Çalış, gayret et. Sen de Garibem Deniz olursun. İnşallah.

DR. CAN

Asgari ücretten zekat!

S. Öztürk

Dr. Abi. Eşim ve ben asgari ücretle çalışıyoruz. Çok şükür dışarıya muhtaç değiliz. Hatta ufak ufak biriktirip fitre, zekat vs. vermeye gayret ediyoruz. Ancak bunları çevremizde akrabalarımıza verdiğimiz çok oluyor. Zira onlar çok muhtaç. Acaba bu zekat ve fitreler kabul olur mu? İlla ki tanımadığımız yabancılara mı vermeliyiz? Akrabaya zekat geçer mi?

Dr. Can

Değerli kızım.

1) Öncelikle bu zekat işi bir hesap işidir. Kim bilir belki de bu asgari ücretleri toplasanız ikiyle çarpıp, tuttuğunuz sayıdan çıkarıp toplasanız dahi yoksulluk sınırını aşamayacak ve zekat alabilir sınıfına gireceksiniz.

2) Binaenaleyh bu kutlu bilinç seviyesinde olmanızdan naşi sizleri tebrik ve takdir ediyorum.

3) Her bir kuruşu alın terinizle sırılsıklam olan bu paracıklar umarım (varsa) günahlarınız için tümden bir gusl aldırmıştır sizlere.

4) Dinî hükmünü bilmemekle birlikte akrabalara (hatta öncelikle onlara) zekat verilmesi doğrudur. Herkes evinin önünü ve çevresini temiz tutarsa fakir akraba kalmayacağı gibi sosyal adalet de temin edilmiş olur.

5) "Keşke" denir mi bilmem; ama ben de sizin akrabanız olsaydım. O tertemiz alın teri paralarınızdan nasibimi alıp "bereket olur" diyerek çıkınıma soksaydım. Verdiğiniz her kuruşun, o dehşetli günde sizin için azık olması duasıyla.

Çirkinlik-güzellik

Can abi. Size "kendimi çirkin buluyorum" diye bir mail atmıştım. Cevabını dergiye yazdınız. Çok teşekkürler. Çalıştığım işyerinde patronum cumaya gitmişti. Hoca vaazında anlatmış. Karısıyla yolda yürürken dünya güzeli bir kız ve çok çirkin kocasıyla karşılaşırlar. Hoca çirkin adamla, karısı da güzel kadınla konuşurlar. Adam;

-"Ben bir iyilik yaptım. Allah da (cc) Bu güzel eşimi bana nasip etti" der. Güzel karısı ise;

-"Ben bir hata işlemişim. Allah da bu kocayı verdi bana." der. Ben bir garip oldum Can Abi. Yorumunuzu bekliyorum.

Dr. Can

Yüzü kalbi kadar güzel, kalbi güneş kadar aydınlık kızım..

1) Aslında dergide çıkan yazıya bakarak bu durumu değerlendirebilirsin. Güzellik dışarıda değil içeridedir.

2) Allah da bizim dış görünüşümüze, dışımıza bakmaz.

3) Eğer bakışlarıyla rahatsız edip "fizikî güzellik" arayanlar için de durum pek farklı değil. Zira güzellik kavramı izafidir. (Göreceli) Biri için "çok güzel" olan, başkaları için sadece "güzel", bir başkası için "itici" olabilir.

4) Güzeller güzeli denilen bir kızımızla, bir kardeşimizi karşılaştırmışlar. Benim sonradan haberim oldu ki; çocuk, "Ben almayayım, alana da mani olmayayım!" demiş. Belki de senin dediğin gibi "Ben çok hatalar yaptım, o hanımefendiyi hak etmiyorum." demiş de olabilir.. Mutluluklar güzel kızım.

İnsan, nefsini ne kadar tasfiye edebilirse Rabbi'ne karşı o derece yakın olabiliyor. Gönül kıblesini kendine çevirene de Rabb-i Rahimimiz mânâ perdelerini bire birer açıveriyor.

■ ABDULLAH AYMAZ

Efendimiz'in (sas) teftişine hazır mıyız?

Fıtratın ve fıtrî boya sıbğatullahın dışında hiçbir muzahrafatla lekelenmemiş olan sâfî karîhalar yani anadan doğma saf güzelliğin berrak aynaları, Hak'tan gelen ilhamları, olduğu gibi aksettirebilirler.

Vahye mazhar Efendimiz'in (sas) ümmiyeti bu açıdan çok mühimdir. Bazı velilerin ümmiyeti de bu noktadan çok ehemmiyetlidir. Şeyh Ebü'l-Hasan-i Harakânî Hazretleri de bunlardandır. Bunlar, doğrudan güneşin yedi rengine ve ziyasına mazhar reşha (su sızıntısı) gibidirler. "Reşha kendi zâtında fakirdir. Hiçbir şeyi yok ki, ona dayanıp (güneşin ziyasından çözülmüş bir rengi alarak, o bir renk içinde güneşin timsalini karıştırıp kendine ziynetli bir suret giydiren) çiçek gibi kendine güvensin. Hiçbir rengi yok ki; onunla görünsün. Başka şeyleri de tanımıyor ki, onlara teveccüh etsin. Hâlis bir safveti var ki; doğrudan doğruya Güneş'in timsalini gözbebeğinde saklıyor." (24. Söz, 2. sır)

Bu mübarek zât, bulunduğu beldede bir hizmet erinin mânâ âlemini şereflendirerek rüyasında, Efendimiz (sas) ziyaretine geliyor, "Sizlerden başka da buralarda götüreceğim kimseler yok. Hizmet mahallerini ziyarete hazır hâle getirin, ortalık perişan olmasın!" diye ikaz ediyor. Bunun manevî bir teftiş olduğunu idrak eden bu rüya sahibi ve arkadaşları, bu meselenin oturup bir müzâkere ve muhakemesini yaptıktan sonra, "Artık gecelerimizi teheccüdle, istiğfarla ve kendimizi gözden geçirmekle ihyâ etmeliyiz." diye bir kanaate varıyorlar. Aslında, mübarek Anadolu'muzda olduğu gibi dünyanın her yerinde Allah rızası için, insanlığın barış, güven ve huzuru için çalışan herkesin de bundan ibret alıp küçük küçük huzur adacıkları hükmündeki hizmet mahallerini işte böyle manevî bir dizayndan geçirmesi gerekiyor…

Tezkiretül-Evliya isimli eserde Şeyh Ebü'l-Hasan-i Harakanî hakkında şu menkıbe anlatılmaktadır: Naklederler ki Şeyh bir gece, "Falan yerde vurgun vurup şu kadar kişiyi yaralayacaklar." demişti. Araştırdıklarında olayın aynıyla gerçekleştiği ortaya çıktı. Daha tuhafı aynı gece şeyhin oğlunun başını kesip onun eşiğine bıraktıkları halde, asla haberi olmadı.

Bu sebeple kendisini inkâr etmekte olan hanımı "Şu kadar fersah uzak mesafeden haber verdiği halde, oğlunun başını kesip eşiğine bırakmalarından haberi olmayan kişiye ne dersin?" diye şikayet edince, Şeyh, "Evet, biz onu gördüğümüz zaman perde açıktı, çocuğu öldürdükleri sırada, perdeyi kapatmışlardı." dedi.

Bediüzzaman Hazretleri'ne "Hz. Ömer'in (ra) minber üstünde, bir aylık mesafede bulunan Sâriye namındaki bir kumandanına "Ey Sâriye! Dağa dayan! Dağa sığın!" deyip, Sâriye'ye işittirip, asker sevki noktasından zaferine sebebiyet veren kerâmetkârâne kumandası ne derece keskin nazarlı olduğunu gösterdiği halde, neden yanındaki kâtili Feyrûz'u o keskin velilik nazarı ile görmedi?" şeklinde sorulan soruya, o şöyle cevap vermişti: "Hz. Yakup Aleyhisselâm'ın verdiği cevap ile cevap veririz: Evet Hz. Yakup'tan sorulmuş ki: 'Ne için Mısır'dan gelen gömleğinin kokusunu işittin de, yakınında bulunan Ken'an kuyusundaki Yusuf'u görmedin?' Cevaben demiş ki: 'Bizim halimiz şimşekler gibidir; bazen görünür, bazen saklanır. Bazı vakit olur ki, en yüksek mevkide oturup her tarafı görüyoruz gibi oluruz. Bazı vakitte de ayağımızın üstünü göremiyoruz." (15. Mektup)

Bu münasebetle ifade edeyim: Doç. Dr. Hasan Çiftçi, "Şeyh Ebü'l-Hasan-i Harakânî (ra)" isimli bir eser yazdı. Onun mübarek hayatı ve hatıraları ile ilgili pek çok bilgiyi bu eserde bulabilirsiniz.

Hayatla muhasebemizi dürüstçe yapabilmeliyiz. Ne durumdayız, nereye gidiyoruz, sorgulamalıyız.

FOTOĞRAF: AP

BS EN ISO 9001:2000

aynes®

Sadece Sütten

Aligöz Mevkii Acıpayam / DENİZLİ
Tel: (0258) 539 10 80 (10 Hat)
Fax:(0258) 539 10 85
www.aysut.com - e-mail: info@aysut.com

Kalbimizde herkese yer var!

ailenizin yeni üyelerine

Carino Bebek Odası Takımı

hemen büyümek isteyenlere

Heart Genç Kız Odası Takımı

neşeli konuklara

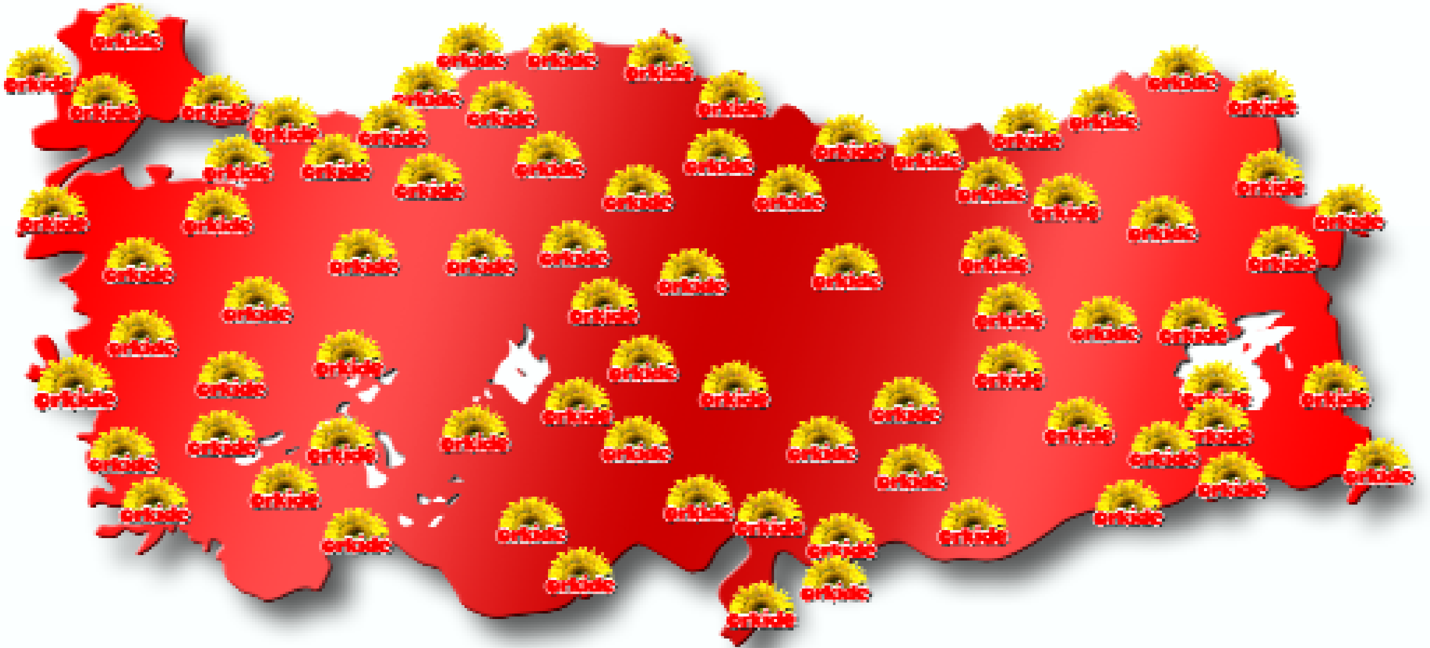
Perla Yemek Odası Takımı

ORPAK®

MODÜLER • MOBİLYA

Fabrika: Gülçırpı Mevkii No:590 Görece - Menderes İZMİR
Tel:0.232.781 10 26 - 781 24 04 Fax:0.232.781 25 05 orpak@orpak.com.tr www.orpak.com.tr

Teşekkürler

Yurdumuzun her köşesinde
sağlığına ve damak zevkine önem verenler,
yıllardır Orkide'yi seçiyorlar.
Tercihiniz için teşekkürler

Türkiye !

